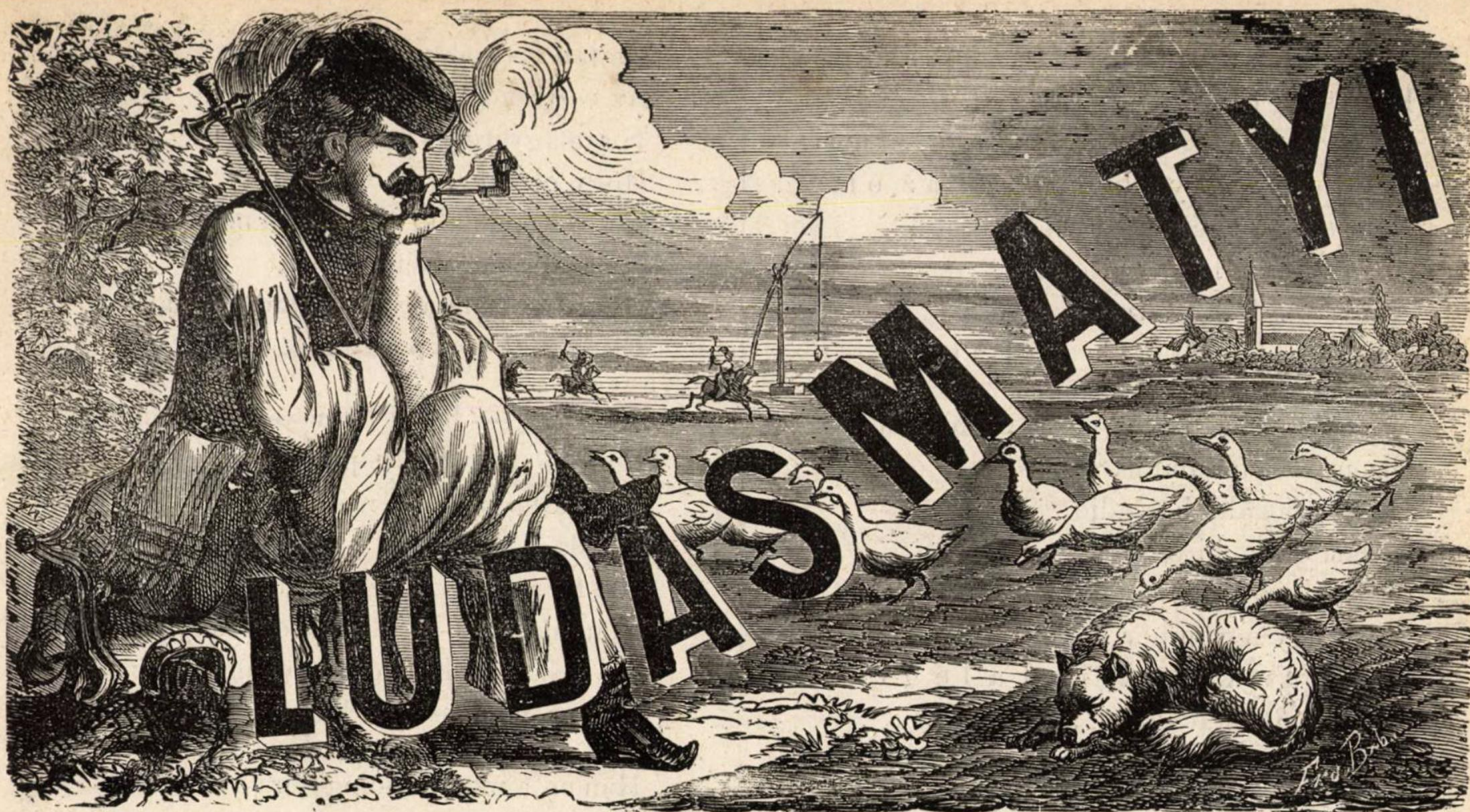

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA városháztér 6. szám alá küldendő.

Pest, Február 19. 1871. 8. szám.

GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. szám ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

A delegátiók után.

Akár miként takarjátok is,
Csak kilátszik az unten pfuj!
Nem köti be a világ szemét
A sok felhangzó hejjehuj,
Nem érhet le már oly hosszura
A felső cifra viganó,
Hogy elfedje az alsó rongyost,
Mely piszkos mint Tökszem Jankó!

No Jula! jetzt számer Kreutzfidél
Mond Beust és Kuhn, Andrásinak . .
Lónyai is gyöngyen pukkedliz
Volt mamelukk pajtásinak!
Geld hatmer! majd egy esztendeig
Valahogy megint kihúzzuk,
Habár a tenger milliókért
A népek bőrét lenyúzzuk.

Helyén van ujra, 's működik is
A Gesammtmonarchie gépe,
Nemhogy elégült, de túl boldog
Oestreich — Ungaren-land népe!
Minden lehet már, nem is szükség
Hogy több időre halaszszák,
Telenyomta a delegátió
Az összbirodalmi kasszát!!!

Csak egy baj van, Kuhn úr veri is
Földhöz érte a kalapot —
Du verfluchte oestreichisch' G'sindl!
Mert ő kevesebbet kapott.
Hiába szólt fel Szeniczei
— Az apaksi — az Ödönke!,
Pompás argumentátziója
Kárba veszett, és nem dönte!

„Ha a hadserg nem lesz harcképes
Ha ismét Königgréczet fog,
A meg nem szavazott nyolc milljó
„És nem egyébb leend az ok.“
Nem tom, szegény hogy hol tanulta
A mathesist s a logikát,
Annyi szent, hogy tudna csinálni
Puhafából vaskarikát!

’S ha még nem volna, — a subiczkot
Bizonyosan feltalálná,
Delegátzjónális beszédje
Legalább ezt bizonyitá; —
Ugye megmondtam még a multkor,
Talán ugy november hóba,
Részünkről mind a legtúdósa
Jutott a delegatz’jóba“! —

Hanem most is mondanék egyet:
Tudja azt ugy is a porosz,
Hogy mily vitéz a mi hadsergünk,
— Melyet nem soká kiporoz —
Minek hát a delegátzjóba..
Kiállitni az utczára?
’S megmutatni tenger gyengéit
Mindenek szeme láttára!

Osztán ha százszor leszidják is
Az osztrákok Beust uramat,
’S a magyarok a köz-hadserget
Hogy oly kevés babért arat;
Tegyék legalább alattomba,
Ha szidják egynémelyiket,
Hogy Bismarck uram ne hiába
Fizesse itt a spitzliket!

Mert igy — bárki látja — nincs semmi
Egyébb dolguk a nap alatt,
Mint kilesni, hogy mit beszélnek
Egyik — másik ebéd alatt; —
Mit főznek a miniszterelnök
Konyháján, — mi lesz a csuszpájz?
Ily hasztalan költséget pedig
Nálunk nem tesz se Kuhn, se Beust!

Hanem a mint a dolog sora
Mutatá, — im túl megesett
Hogy Potoczki jámbor társival
Szépen a pad alá esett!
Bárcsak ez a drága szerencse
Megtörténnék minálunk is:
Hogy beütne miként amott túl
Az áldott miniszter — krízis!!!

Nagy Bögös.

Diskursz a képviselőház folyosóján.

T.... Kálmus: Te Náczi! hogy az ördögbe engeditek azt meg, hogy pártotok tagja, követett elveitek ellen nyilatkozzék az országgyülésen?

Talián Náczi: Hát kiről beszélsz?

T.... Kálmus: Máriássy Béláról.

Talián Náczi: Ó barátom! Máriássy csakolyan a 48-as pártban, mint kártya közt a hat-szem; az idén még csak egyszer láttuk a clubban, midőn ujdonat uj párisi pincsét bemutatta. Ó a mi pártunkhoz nem tartozik.

Lónyai Menyus árnya: Hagyja ok Bélának békét, ő az én hü szógám.

Talián Náczi: No hallod Kálmus! hogy ő más szógája.

Egyébiránt nem igen hányhattok valamit a szemünkre, mert hiszen nálatok meg ott van Zlinszky Gyuri! Hát te mért engeded meg azt, hogy pártotok tagja grapsa módra a humanitást kigunyolja?

T.... Kálmus: Jaj barátom! Zlinszky Gyuri nem tartozik a mi pártunkhoz.

Talián Náczi: Hát melyik párthoz tartozik.

T.... Kálmus: Azt bajos volna meghatározni, ő olyanformán függ a jobb és baloldal között, mint Mohamed koporsója az ég és föld között.

Zlinszky Gyuri: (ki ezutóbbi szavakat hallja, nagy aprehensióval belevág a chorusba) Bíz én nem is tartozom semmiféle csordához, mert nem járok senki kolompja után.

Grohman: Nem jársz egy kolomp után se?

Ugy hát te bitang marha vagy, a ki idestova csatangol.

Sajtótörvény.

§. 1.

Gondolatait mindenki szabadon közölheti és terjesztheti.

Szép, szép, hanem jó lett volna ám azt is utánna tenni, — süsse meg a ki fábrikálta — hogy csak gondolatban.

Bényei.

A képviselőházból.

Zlinszky György. Tisztelt képviselőház! Sehogy sem osztom Irányi Dániel humanus nézeteit a fegyenczek irányában. Még abba sem egyezem bele, hogy a mostani rendszeres fél órai séta idő fenntartassék, én elégnek tartok a comotiora öt perczet. Volnék csak én most szolgabiró! olyan száz páczát hegedültetnék mindenik fegyencz farára. . hogy megemlegetné a magyarok istenét. Majd bizony palotát épitünk a rabok számára! Hát mire való a krumplis verem? Majd bizony tyukkal kalácscsal traktálgatjuk a csirkefogókat. . Hát a fene mire való? Az én jelszavam tisztelt képviselőház *„deres és mogyoró pálcza"* ha a javitásnak ezen humanus neme nem használ, előveszem a humánusabbat a hegedüt, vagy a guzsbakötést; ha ez sem operál, farmatring szijat hasittatok a hátából az akasztófára valónak! Volnék csak én most szolgabiró.. No no, de még is inkább szeretnék lenni curiai biró. Mert hiszen tisztelt képviselőház, változnak az elvek, változnak a birák, változik az étvágy, változik a ruha, divat, változik a világ, változik minden, de minden, csak én nem változom. A budgetről különben, miről szólni akartam, majd beszélek máskor.

Simonyi Ernő: Tisztelt képviselőház, igaza van Zlinszky képviselő urnak, hogy minden változó . . változik még a példabeszéd is. Igy minapában azt mondám, hogy *addig uszik a korsó a vizen, míg elmerül*; Zlinszky ur beszéde után ezen példabeszédet én is igy változtatom meg: *„addig uszik a korsó a vizen, mig . . . megtelik*

Báró Kemény Zsiga urnak a . . . . Pesti Naplónál.

Méltóságos szerkesztő báró ur! Csak igaz az a közmondás: „bolond lyukból, bolond szél fú." Ugyanis olvasván a Pesti Naplóban, hogy midőn Tóth Vilmos ő excellentiája a mi bolond bálunkon Szlavy ő excellentiájával személyesen méltóztatott megjelenni „e g y i k ő r ü l t e g y e t u g r o t t s k é t s z e r k i á l t á e z t, **hopp! hopp!** ö r ö m é t k i v á n v á n k i f e j e z n i T ó t h V i l m o s u r k i n e v e z t e t é s e f e l e t t," -bocsánatot kérek, de lehetetlen ezen közlést alaptalannak és rágalomnak nem nyilvánítanom, mert én noha bolondos egy ficzkó vagyok, de még sem vagyok ám olyan ő r ü l t — mint méltóságod gondolja — hogy Tóth Vilmos ő excellentiájának belügyminiszterré történt kineveztetése felett örüljek és azt hazámra nézve szerencsének tartsam; hanem az igazat megvallva, én bizony csak annak örültem meg, hogy ő excellentiáik beléptével a bolondok társasága két uj vendéggel megszaporodott.

Reménylem, hogy a méltóságos szerkesztő ur, helyre fogja ütni tévedésen alapuló közlését azzal, hogy jelen felvilágositó nyilatkozatomnak is helyet enged becses lapjában a Pesti Naplóban.

Egyszersmind felkérem az „Ellenőr" és mind azon lapok szerkesztőit, kik a Pesti Napló rám vonatkozó közlését átvették, legyenek szivesek ezen czáfolatot is felvenni.

Kelt a Lipót mezei tébolydában, Tóth Vilmos ő excellentiája belügyminiszterségének 3-ik napján.

az a bizonyos
H o p p H o p p,
őrült.

Szabadkai életképek.

III kép.

R e v a l e n t a M a t i c o — L e n a r d i a n a.

Nehogy bokros érdemeim, melyeket én alulirt orvos-politikusi és politikus-orvosi k e t t ő s pályámon egész a szemfényvesztésig k i a s s z e n t á l t a m, a „s z á m b a n e m v e v é s s z a l m a k o s z o r u j á n a k" hervatag sorsára jussanak: mulaszthatlan kötelességemnek ismerem k ó r o s e l v t á r s a i m iránti rokonszenvből is r e v a l e n t á m a t azon „t u s k ó k" magaslatára állitani, melyeknek g y ö k e r e i annak alkatrészeit képezik.

R e v a l e n t á m n a k oly hatása van, hogy még a n a g y D e á k o k b a n is émelygést okoz. — Azonban gyógyereje oda van irányozva, hogy m e g k ö n n y i t s e a p o l g á r m e s t e r i s z é k e t hiveinek megnyugtatására. — De miután a l e l k i i s m e r e t e s e l j á r á s mindig fötulajdonságaim közé tartozott: őszintén bevallom, hogy r e v a l e n t á m két esetben sikertelen: először nem menti föl az u j o n c z o t s o r o z á s a l ó l; mert h i g a l e v e, mint a „s z e g é n y e k h á z á n a k" húsléje; másodszor nem menti meg a szabadkai leányiskolát az ö s s z e d ü l é s t ő l; mert nem rendelkezik p o l g á r m e s t e r i t á m a s z o k k a l.

Kapható: a „s z e p l ő t l e n s é g v é d k á p o l n á j á h o z" czimzett ferenczrendi barátok „s ü t ő h á z á b a n," ily czég alatt: k ó r o s „J e g y z e t e k" a k ó r s á g o k e l ö m o z d i t á s á r a.

Dr. T r e t y á k.

Diplomatiai társasjáték.

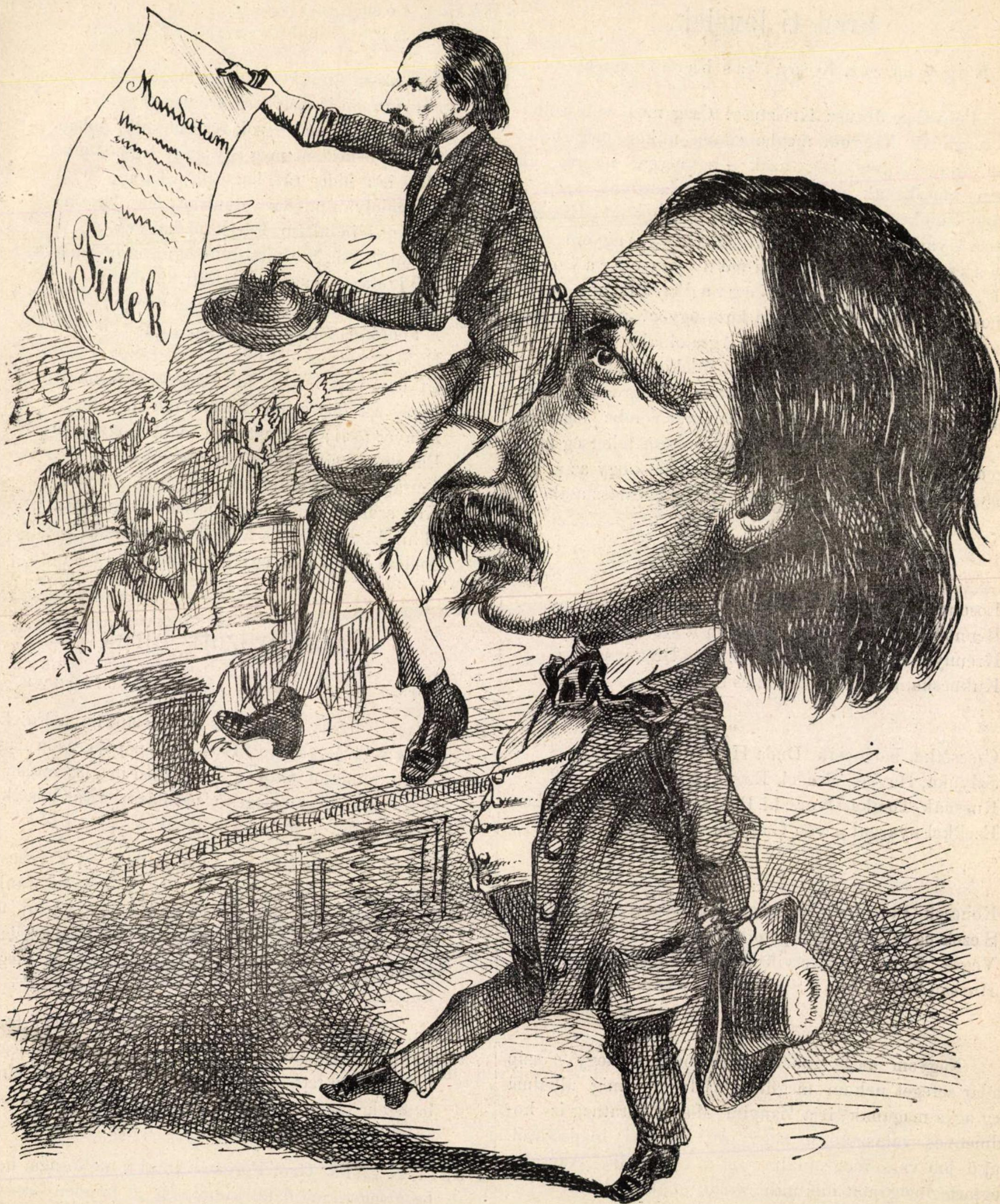

Beust: Kútba estem, ki húz ki?

Andrássy: Megálj colléga! majd kihúzlak én.

Lónyai: Huzod ám az ördögöt, boritsd rá inkább a kut fedelét és ülj a helyére, én meg ülök a tiedre.

Diadalmenet.

Pulszki bemutatja az ő szerelmes fiát, kiben neki kedve telik, a képviselőháznak.

NB. Pulszki juniornak „meghagyatik," hogy tisztes photografiáját küldje be a Ludas-Matyinak, hogy adandó alkalommal hű mását pingálhassa a rajzoló.

Eredeti levelek.

Nogradi vén Krónikas baratomnak.

Pohválem Jezusz Krisztusz! Csag mos valaszolhatom maganak. Nagyom megborzatam, mikor megirkalta azom szomorú ujsag, hogy azok a zatraczeni nógragyiak megin muszkanak való kipviselót valasztotak azon a szamar Füleken. Ezem megcsudalkozok magamat! Hiszem, Balazs Gyarmatom, a varmegye hazan az vagyom irva „Zasztáva protyi krivdu a nyeprávosztyi“, masik ódalom pedig „Nógrád a közügyért“ is most csinalja minden csag a közösügyér! megvalasztja az a hlapecz, kit hivjak Hujszki Agratolnak.

A Forgacs muszkanak izs a fülekiek fülesinek valasztoi névsorat, a mint megolvastam, elhataroztam, hogy azoknag a potvoráknak név sorat versbe foglalok, úgy a mint következik, izs a mint zenyim tehetség megengedi maganak, hogy tudya meg az vilag, hogy az a két hires kipviseló micsoda hladosok altal megvalasztatak.

Pozoruj!

Losonczot s Füleket ha egyszer megnézed
Bennök Forgacs, s Pulszki hladosit szemléled.
Kremlyo, Duhaj, Drotár, Sztolár és Breznyánszki,
Kukucska, Szloboda Benda és Szandányi.

Csecsetka, Kovacsik, Duda Habadá-val
Szlyúka, Havjár, Srádel, Reguli, Frecská-val,
Rusznák, Tomka, Dvorszki, Pongrácz, Kossuch, Polybos,
Ezekkel nyargal a vén Galgóczi Antos.

Koncsok, Polonkai, Homolya, Margócsi
S ezek ügyvivője Szentpéteri Józsi,
Végre : Kergyik, Kretyik Prihoda, és Trajbján
Hurban bagázsiák, s Szentpéteri István.

Nagyom megköszönök baratomnak, hogy e szip madar sereget nekem megfirkalta. Izs ha mig alkalma meg agya maganak, irja Zanyim Matyi baratnag izs körülményes valasztas a nagy orú Pulszki hlapeczarol, maj ő job vers megcsinalja izs megfiguralja. Adig izs megtartog magamat moj milibratnak jó akaratyaba.

Trenko.

Ludas Matyi okmánytára.

Józsa Jósef m. vásárhelyi vénczigány új évi üdvozlete 1871-ben.

Nagyszerü hirekkel vagyok megterhelve,
Mikről nem beszélt még a telegráf nyelve,
Párisban jártam — sok részem volt a jóban —
Onnan érkeztem meg egy nagy léghajóban.
Most is a hideg ráz, borsózik a hátam,
Elgondolván mindazt, a mit ott fenn láttam,
A mint elindultam, Párist odahagyva,
Láttam a sok burkust nyüzsögni, mint hangya,
Csipje meg a kakas, átkozott kis férge!
Egész léghajómig szökelt fel a mérge,
A ködök és felhők sürü táborán át,
Épen az orromnál surrant át a gránát,
Ütközet volt, láttam, mint fogták el Vilmost,
Királyasszony otthon keservesen sir most,
Kőnyét tö li; csak azt nem tudni, hogy épen
Bánatában sir-e, vagy tán örömében!
Láttam, mint vágták le a gőgős Bismárkot,
Ki a szabadságnak, nem használt, de ártott,
E hirekhez, hogy ha huzok egy francziát:
Tudom kapok érte egy kis finánczját!

Garantirozott hirek

a fővárosi hirlapokból kiollózva.

Reform. Pulszky Ferencz lelkes hazánkfia, a Füleken képviselővé választott Gusztinak papája, azon nagylelkü ajánlatot tette a pestvárosi magisztratusnak, miszerint az eshetőleges vizáradásra orrát oda kölcsönözendi . . . Nóé bárkájának.

Budapesti Közlöny. Azon esetben, ha Verebesi ő excellentiá a Beuszt helyére lép, Borsszem Jankót is magával viszi Bécsbe. Előbb azonban az uj belügyminiszter ő méltóságának egy törvényjavaslatot szükséges a raixráth elibe terjesztenie az idegen kutyák beviteléről.

A Hon. Tóth Vilmos belügyminiszter ur azon familiáris leereszkedéseért, mert miniszterségének legeslegelső szép tette is az volt, hogy a lipótmezei elmebetegek tánczmulatságát meglátogatta, az illetők által elválasztatott tiszteletbeli elmebetegnek.

Pesti Napló. Gróf Forgács Antal ő méltósága, hogy barátságos indulatát kimutassa a minden oroszok czárja iránt, tegnap estve báró Kemény Zsiga szeme láttára megevett két muszkát. Váljék egésségére, szivünkből kivánjuk.

Mutatvány.

Borsszem Jankó gyermek-nyelvéből.

Vót etszel ett minisztel, vót annat ed nad bolzasz feje, med ett nadon nadon nadon nadon nadon bolzasz tutyája, osztán annat a nadon nadon nadon nadon bolzasz tutyának minden szabad vót, mindid pisztosz vót, szohasze vett madára csecse güngőt, méd a szája is mindid tatás vót, hálomszol med fotta a szintél, méd is mindid tielesztette az a bolzasz minisztel, és most is él.

Levelezési lap.

Báró kemény Zsigmond urnak a.. Pesti Naplónál.

Barátom Zsiga! Ha egy kissé megterheled is a gyomrocskádat ott Mihaleknél, vigyázz, hogy olyanok ne történjenek, mint a mult alkalommal, hogy midőn az az infám s Ellenör azt közli, miszerint egy erdélyi zsandárkáplár a szolgabirót nejével együtt minden ok nélkül börtönbe húrczolja, te pedig épen akkor közlesz a Naplóban egy képviselő aláirásával dicséneket az erdélyi zsandárokról.

Ver — Ebesi.

Publicació.

Adatik tudtára ugy a fővárosi mint a vidéki publikumnak, hogy az 1871. február 15-én tartott színészi bálra általunk világosvári Görgei Arthur ur is meghivatott; ő nagyságának azonban a díszes vendégkoszorut becses jelenlétével nem méltóztatván még diszesebbé tenni, e feletti fájdalmas megütközésünket, hazafiui kötelességünknek tartottuk a Ludas Matyiban nyilvánosságra hozni.

A nemzeti szinház
bálrendező bizottmánya.

Adoma.

Irgalmatlanul éhes volt a diák, zsebében pedig nem vala több egy batkával sem két elárvult kan krajczárnál. Ezen összes vagyonával beállit egy kocsmába s bevág telegráf gyorsasággal egy zsemlét s kérdi mit fizetek?

— Három krajczárt — mondá a csaplár kurtán.

Az lehetetlen, kiáltá hüledezve a diák, hisz a zsemlének a földkerekségén mindenütt két krajczár az ára, itt a két krajczár.. hanem a deák maga a másik pillanatban már nem volt ott.

Recipe.

Miként lehet zsíros hivatalba jutni?

Ha semmire sem boldogulhatsz e közösügyes világban, csapj fel német cikkezőnek a megboldogult „Esti Lap“ helyét pótló „Pesther Llyod“ba; irj néhány védczikket Kerkápoli infámis rosz trafik dohánya mellett. Móricz Palit pedig gyalázd le kedved szerint — azonnal lesz zsiros hivatal.

Probatum est.

E mellett még Borsszem Jankó is megdicsér.

Factum est.

Halász Imre.

Szentelt fricska

A pesti cath. casino kérelmezni akarja Páter Tritytroty nál, hogy Szomjas Jósef az „Ellenőr“ 146-ik számábani vezérczikkeért, melyben:

1. teljes vallásszabadságot —

2 a polgári házasság behozatalát . . .

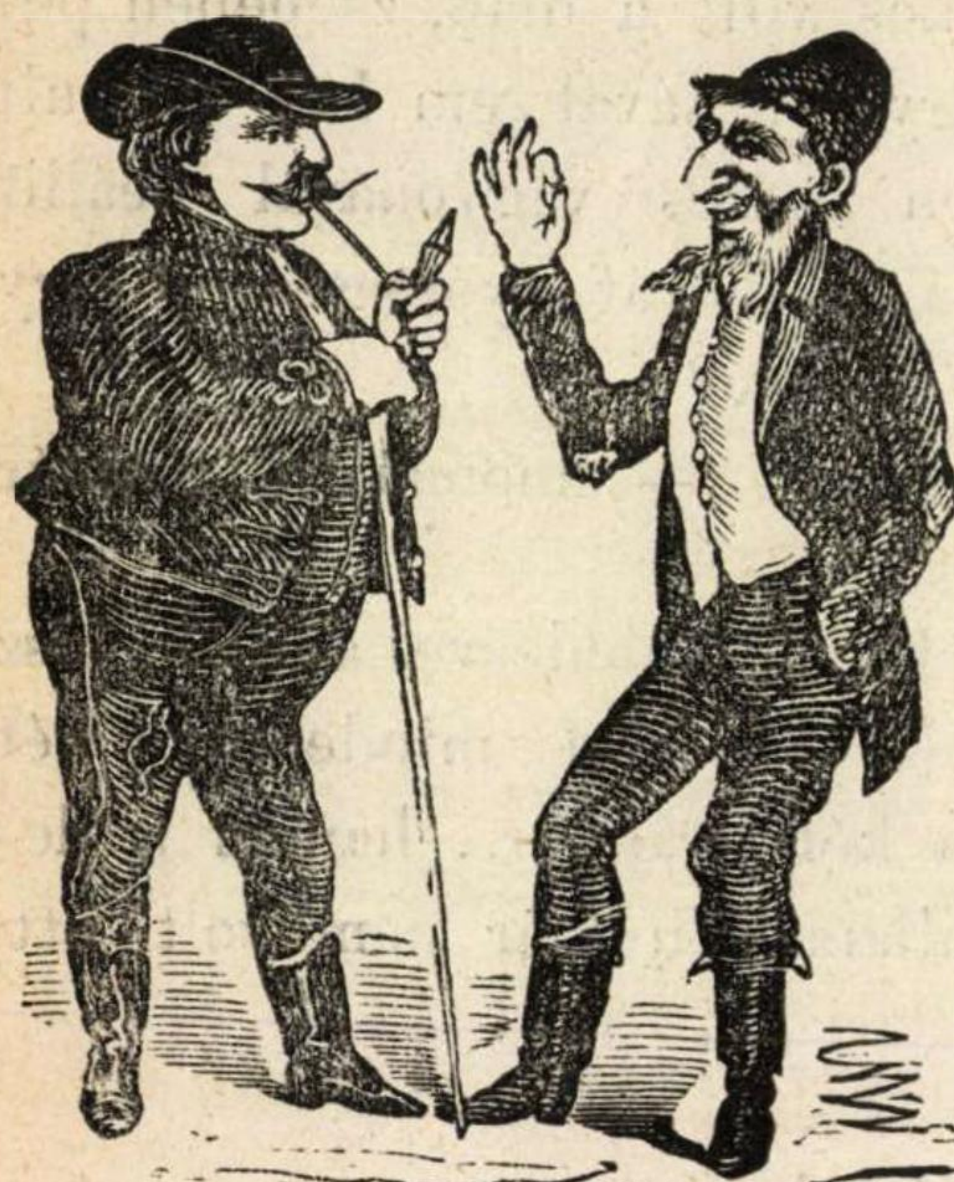
3. a szentszékek biráskodásának eltörlését. —

4. az anyakönyveknek a világi hatóságok általi vezetését. —

5. a rom. cath. egyháznak az államtóli függetlenitését követeli, előbb excommunikáltatván, itattassék meg az örökélet azon italával, mely a Borgiaféle pápák idejében oly csalhatatlanul és sikeresen használtatott az embereknek e földről isten országába való internálására, — lévén ez az irás szavai szerint olyan ital: melyből a ki iszik . . . soha sem lesz szomjas.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczig szomszéd között.

I c z i g. Miért is itélték el Bényei Istvánt szomszéd?

M i h á l y. Hát azt bizony csak azon kiváncsiságáért, hogy azt kérdezte lapjában, hogy: „m i n ő h e l y z e t e t k é s z i t a k ö z ö s ü g y M a g y a r o r s z á g n a k?

I c z i g. Hát aztán meg felelt e valaki e kérdésre?

M i h á l y. Megbizony a sas rugja meg.

I c z i g. Khicsoda, mondja khend.

M i h á l y. Hát maga a királyi fiskus, a ki szegény Bényeit ezen kiváncsiságáért egy évi kóterre és 500 frt pénzbirságra itélte.

Mutatvány

Doktor Ágai Iczig képtalányaiból, melyek a „Magyarország és a Nagyvilág“ czimü mivelt l a p b a n s z o k t a k megjelenni:

Ezen képtalány megfejtése a ministerelnöki salonban udvariaskodó szerkesztő szerint: Disznó! A „Magyarország és a Nagyvilág“ egyik előfizetője azonban ugy fejté meg a rebust, hogy: Á g a i A d o l f.

Melyik megfejtés helyesebb? azt a Ludas Matyi olvasóira bizzuk.

Nyilttér.

Alólirott tisztelettel értesitem a n. é. gazdaközönséget, ugyszinte a kertészet és gyümölcsészet kedvellőket, miszerint a „**Magyar gyakorlati kertészeti társulat mag és csemete árjegyzékét** — melyben mindenféle *takarmány és vetemény magvak, gyümölcs és diszfák,* valamint az *általános befásitásra legkedvezőbb ültetmények* a legnagyobb választékban *és igen jutányos áron* feltalálhatók — azt az igénybe vevők kivánatára azonnal egész készséggel megküldendem.

Legczélszerűbb és gazdaságosabb ebbeli kivánatukat egyszerüen levelezési lapon kijelenteni.

Marc Ferencz,
mag- és növénykereskedő.

Raktár: Pesten, kigyó-utcza 6-ik szám alatt.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. szám.